

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Ifølge Bestemmelserne i den gældende Lov om Arbejde i Bagerier af 6. April 1906 skulde der i Samlingen 1910—11 forelægges Forslag til Lov om Revision af Loven, og et saadant Lovforslag blev i forrige Samling fremsat i Landstinget, men det blev ikke behandlet til Ende. Som Følge deraf blev det paa ny fremsat i indeværende Samling, og nu er Lovforslaget vedtaget i Landstinget og foreligger altsaa til Behandling her i dette høje Ting. Det indeholder ikke mange Forandringer i Sammenligning med den nuværende Lov. Kun paa eet Punkt finder jeg Anledning til at nævne en Forandring, der er foretaget i Overensstemmelse med de Ønsker, der ere fremkomne saavel fra Arbejdsgivere som Arbejdere i det paagældende Fag, idet der i den gældende Lov er en Bestemmelse, hvorefter der i Københavns og Frederiksbergs Bagerier gives Arbejderne et Fridøgn paa 24 Timer, som altsaa kan falde paa en Søndag, Mandag, Tirsdag o. s. v., medens der for Bagerier i det øvrige Land efter den gældende Lov skal være en Søndagsfrihed paa 16 Timer regnet fra Kl. 12 Middag. Der er imidlertid i den gældende Lov givet Ministeren Dispensationsret for dette sidste Punkts Vedkommende, saa hvis der opnaas Enighed mellem Mestre og Svende, Arbejdsgivere og Arbejdere, og Kommunalbestyrelsen indsender Andragende derom, kan den for København gældende Bestemmelse om et Fridøgn for Bageriarbejdere ogsaa indføres i de andre Byer. Det er ogsaa sket for enkelte andre Byers Vedkommende. Men dette, at Ministeriet paa denne Maade skulde have Kommunalbestyrelsens Indstilling om Sagen, har voldt nogle Vanskeligheder, idet der nu paa Bagerifagets ligesom paa andre Fags Omraade træffes Overenskomster mellem paagældende Organisationer. Ogsaa i denne Vinter har der været Forhandlinger om og er gennemført Overenskomster mellem Organisationerne blandt andet om dette: Et Fridøgn i Stedet for 16 Timers Søndagsfrihed. Men man har haft Vanskelighed ved at faa det gennemført, fordi man skulde have Indstilling fra de paagældende Kommunalbestyrelser. Ministeriet har, jeg vil ikke sige imod Loven, men dog maaske noget ved Siden af Loven, maattet hjælpe til for at faa saadanne Indstillinger ved at anmode den paagældende Kommunalbestyrelse om at indsende en saadan Indstilling, som

Loven kræver, for at kunne imødekomme det fælles Ønske fra Arbejdsgivere og Arbejdere indenfor Faget.

Jeg har specielt fremhævet dette, fordi den vigtigste Ændring, der er kommen, som Lovforslaget nu foreligger fra Landstinget, er, at der er givet Frihed til at imødekomme Ønsker saavel fra Arbejdsgivere og Arbejdere som ogsaa fra Organisationerne indenfor Faget, der fremsættes som Følge af Lønningsoverenskomster, idet disse som Regel ogsaa indeholde Bestemmelser om Arbejdetsfrihed og Arbejdstid. Jeg vil derfor meget anbefale, at man lader Lovforslaget gaa igennem, da der ellers let kan opstaa Vanskeligheder paa andre Pladser end der, hvor vi heldigvis i indeværende Vinter ere komne ud over dem. Det er, som sagt, i og for sig ikke noget stort Spørgsmaal, men naar der er Tale om Arbejdsstridigheder indenfor Faget, kan det have sine Vanskeligheder, at der ikke er tilstrækkelig Frihed til at træffe Overenskomster, som man baade fra Arbejdsgivernes og fra Arbejdernes Side anser for formaalstjenlige, uden at skulle have Kommunalbestyrelsernes Medvirken dertil. Jeg kan ikke indse, at der er nogen Fare ved paa dette Omraade at give Organisationerne den samme Ret til at enes, som man heldigvis har indrømmet paa andre Omraader.

Jeg finder ingen Anledning til at gaa i Detailler om de Smaaændringer, der i øvrigt ere foretagne, ej heller om de Ændringer, som ere indførte i Landstinget, thi med Undtagelse af et enkelt Spørgsmaal var der Enighed mellem Landstingets Udvalg og mig ogsaa om disse Ændringer i Lovforslaget, og jeg tillader mig at haabe, at det kan faa en let Gang igennem dette Ting.

Martin Olsen: Som den højtærede Minister bemærkede, har dette Lovforslag foreligget for Landstinget i to Samlinger og er nu kommet til første Behandling her i Folketinget. Den Sendrægtighed, hvormed Landstinget har behandlet Sagen, kunde let have afstedkommet forskellige Ulykker, men som Ministeren bemærkede, er man kommen ud over dem i indeværende Foraar derved, at Ministeren henvendte sig til de forskellige Kommunalbestyrelser og fremskaffede de nødvendige Indstillinger. Jeg opfatter det som et Fremskridt, at Indstillingsretten nu er overladt til Organisationerne, idet jeg aldeles ikke ser, at der ved denne Forandring skulde være sket noget som helst,